

AMERIKIETIS PROFESORIUS BALTIJOS KRAŠTUOSE

Kalbininko dr. W. R. Schmalstiego kelionė į Taliną, Rygą ir Vilnių

Baltistikai puoselėti draugija Š. Amerikoje (AABS) leidžia savo biuletinį "Newsletter", kurį redaguoja Yana Okolo-Kulaks. 1983 m. 3 nr. yra išspausdintas minėtos draugijos pirmininko prof. William R. Schmalstiego straipsnis, kuriame jis pasakoja savo kelionės įspūdžius.

Jo kelionė įvyko 1983 m. birželio 16-26 d., kaip mokslinės draugijos pirmininkas, jis norėjo užmegzti glaudesnius ryšius su baltistikos specialistais Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje bei pakviesti juos į baltistikos konferencijas, rengiamas Š. Amerikoje.

Taline

Visų pirma jis nuvyko į Taliną, kur buvo sutiktas mokslo akademijos narių. Ten jis buvo entuziastingai priimtas. Akademijos nariai maloniai sutiko dalyvauti tokiose konferencijose. Lydimas J. Kivimae ir jo žmonos, svečias aplankė už Talino esantį buities muziejų, matė tautinius estų šokius, o vėliau – sostinės teatre dramą, iš dalies sukurtą pagal Boccaccio "Dekameroną". Birželio 20 d. jis aplankė Tartu universitetą, kur tarėsi su slavų ir ugro-finų kalbų skyrių dėstytojais.

Rygoje

Iš Talino vakariniu traukiniu išvyko Rygon, kurią pasiekė sekančios dienos rytą. Čia jis susitiko su mokslų akademijos sekretoriumi Viliu Samsonu. Šis pritarė dalyvavimui baltistikos konferencijose Š. Amerikoje, tačiau išskėlė kai kuriuos sunkumus. Esą tų konferencijų pasaulyje rengiama dabar tiek daug, kad mokslininkams tenka pagalvoti, ar verta jose dalyvauti ir nutraukti normalų akademinį darbą savame krašte. Be to, iškyla ir lėšų klausimas. Esą reikėtų derinti dalyvavimą baltistikos konferencijose su kitais dalykais ir išvykus pasilikti ilgesnį laiką. Samsonas priminė, kad latviai pirmieji pasiuntė savo atstovą į baltistikos konferenciją Minneapolyje.

Birželio 22 d. prof. W. R. Schmalstiegas lankėsi Rygos teatre ir matė įspūdingą pastatymą Blaumanio "Siuvėjo dienos Sūmačiuose".

Vilniuje

Dar tą patį vakarą jis naktiniu traukiniu išvyko Vilniun. Sekantį rytą jį pasi-

Pranas Gavenas

SÃO CASIMIRO

O PRIMEIRO SANTO JOVEM LEIGO
DA ERA MODERNA
1458 - 1484

Kunigo PRANO GAVÉNO SDB portugališkai parašytos ir saleziečių leidyklos "Editora Dom Bosco" išleistos šv. Kaeimiero gyvenimo knygos viršelis. Knygos tiražas 5000 egzempliorių. Ji bus platinama per saleziečių knygynus.

Pastabos

Iš visų turėtų pasitarimų paaikškėjo, kad kvietimai į baltistikos konferencijas turi būti išsiųsti bent šešis mėnesius ar net ištisus metus prieš rengiamą konferenciją. Esą JAV konsulatui kartais reikia trijų mėnesių vizai išduoti.

Kiek reikia laiko sovietinei vyriausybei apsispresti, prof. W. R. Schmalstiegas nepasako. Jis betgi primena savo dalyvavimą baltistikos konferencijoje (nukelta į 6-tą psl.)

tiko Lietuvos mokslų akademijos atstovai. Vilniuje svečias kalbėjo su prof. Algirdu Žukausku, Lietuvos mokslų akademijos vicepirmininku. Jis buvo taip pat palankus bendradarbiavimo minčiai. Ne kartą yra lankęsis Š. Amerikoje, buvęs Pensilvanijos universitete ir gerai orientuojąs akademinių institucijų klausimuose. Pokalbyje taip pat dalyvavo ir mokslų akademijos užsienio reikalų skyriaus atstovas p. Gudaitis.

SEMENARIO

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 200,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 60

PERSEKIOJAMA LIETUVOS BAŽNYČIA MELDŽIASI VIS UOLIAU

Šiluvos atlidai

Marijos gimimo šventė Lietuvoje ne vienoje parapijoje pažymima iškilmingais atlidais, o garsiausi šios šventės atlidai būna Šiluvoje ir Trakuose.

Šiais metais Šiluvoje atlidų metu dalyvavo apie 4500 tūkstančių maldininkų iš visos Lietuvos ir kaimyninių respublikų. Minios tikinčiųjų su rožančiais rankose keliais ėjo visas oktavos dienas apie koplyčioje esantį Marijos altorių, prašydami Dievo Motinos globos sau ir persekiojamai Lietuvos Bažnyčiai. Šv. Komunija tikintiesiems buvo dalinama ne tik bažnyčioje ir koplyčioje, bet ir šventoriuje. Išdalinta 40 tūkstančių.

Rugsėjo 11 d., sekmadienį (tai pagrindinė atlidų diena), šv. Mišių auką aukėjo vyskupai – Liudvikas POVILONIS ir Romualdas KRIKŠČIŪNAS. Po pamaldų daugybė tikinčiųjų tame tarpe nemažai jaunimo, kalbėdami rožančių už suimtus kunigus, keliais ėjo nuo didžiojo altoriaus apie bažnyčią. Tikinčiųjų priekyje ėjo kunigai: Vaclovas STAKĖNAS ir Leonas KALINAUSKAS. Praeitūs du metus tokiai eisenai vadovavo kun. A. SVARINSKAS.

Rugsėjo 13 d., minint Dievo Motinos pasirodymą Fatimoje, iškilmingas šv. Mišias koncelebravo jo Ekscelencija vyskupas Julijonas Steponavičius ir 30 kunigų. Vyskupas J. STEPONAČIUS ta proga pasakė įspūdingą pamokslą.

Rugsėjo 14 d. buvo meldžiamasi už tautos blaivybę. Prie koncelebracinių šv. Mišių prisijungė apie 30 kunigų. Pamokslą blaivybės klausimu pasakė kun. P. PUZARAS.

Rugsėjo 15 d., paskutinę atlidų dieną, po sumos ir iškilmingos procesijos buvo šventinamas ant vyskupo Labuko kapo naujai pastatytas paminklas – kryžius. Paminklą pašventino ir pasakė pamokslą vyskupas Vincentas SLADKEVIČIUS.

Rugsėjo 12 d. Pociūnėlių klebonas kun. Antanas JOKUBAUSKAS, radęs laisvą pusvalandį tarp pamaldų, bažnyčioje iš sakyklos pasakė aktualų pamokslą, paliesdamas čekistų perse-

kiojamą Lietuvos Bažnyčią. Už tai saugumas tardė Šiluvos kleboną, barė, kad leido kalbėti kun. A. JOKUBAUSKUI' Rugsėjo 13 d. kun. A. JOKUBAUSKAS prievarta buvo išvežtas į Radviliškį ir kelias valandas tardytas, o jo bute Pociūnėliuose padaryta krata. Kratos metu surasta ir paimta keli seni pogrindžio leidinių "Aušra" ir "Kronika" numeriai. Rugsėjo 15 d. kun. A. JOKUBAUSKAS, suradęs laisvą tarpą, vėl iš sakyklos prabilo į tikinčiuosius. Aiškino, kokiom priemonėm ateistai Lietuvoje kovoja prieš tikėjimą, papasakojo apie tardymą ir čekistų padarytą krata.

Gausus ir aktyvus tikinčiųjų dalyvavimas Šiluvos atliduose ateistams kėlė daug nerimo ir rūpesčių. Autoinspekcijos žiniomis vien tik sekmadienį į atlidus suvažiavo maždaug keturi tūkstančiai lengvųjų automobilių. Raseinių raj. taksistams buvo uždrausta vežti žmones Šiluvos link. Raseinių autobusų stotyje važiuoti į Šiluvą autobusų laukė daug tikinčiųjų, tačiau papildomo autobuso niekas nedavė. Šiluvoje buvo daug uniformuotų milicininkų, saugumiečių, seklių, nuolat stebėjo maldininkus.

Turimomis žiniomis Šiluvos nepasiekė tikintieji iš Rygos, važiavę dviem pasisamdytais autobusais. Jie buvo apklausti ir grąžinti į Rygą.

Rugsėjo 11 d. būrelis tikinčiųjų iš Kybartų (apie 20 žmonių), kalbėdami rožančių pėsti ėjo iš Tytuvėnų į Šiluvą. Iki Šiluvos likus maždaug 2 km., milicininkai joms prievarta susodino į autobusą ir, nuvežę į Raseinių milicijos skyrių, užsirašė jų pavardes. Saugumietis KAVALIAUSKAS, ir milicijos viršininko pavaduotojas liepė visiems rašyti pasiaiškinimus, tačiau tikintieji atsisakė, motyvuodami, kad jie jokio nusikaltimo nepadarė. Nepilnamečius ir be tėvų buvusius vaikus žadėjo perduoti vaikų kambario inspektoriui, tačiau šie, be pusryčių išbūę iki 14 val., pasitaikius progai, pabėgo.

-x-x-x-x-

VARDUVA. 1983 m. liepos 2-10 d., kada Varduvoje vyko Didieji Žemaičių Kalvarijos atlidai, aplinkinių rajonų tikinčiuosius, ypač jaunimą, buvo griežčiausiai uždrausta išleisti iš darbų, o ne darbo dienomis buvo ruošiami specialūs privalomi renginiai, ypač jauni-

mo darbo ir poilsio stovyklose, neišleidžiant mokinių atlidų dienomis net į namus.

Procesijų dalyviai šlakartą buvo stebimi iš tolo, į pagalbą pasitelkus žiūronus, ar į tikinčiųjų minias įsimašiusių saugumiečių. Šv. Komuniją priėmusių šiais metais buvo 2 tūkstančiai daugiau nei pernai – išdalinta apie 22 tūkstančiai šv. Komunijos. Liepos 6 d., vadina- mą kunigų trečiadienį, į atlidus atvyko apie 150 kunigų ir gausi minia tikinčiųjų. Šv. Mišias blaivybės intencija kartu su vyskupu Antanu VAIČIUMI koncelebravo 90 kunigų. Pamokslus sakyti atliduose kunigai galėjo tik pagal valdžios patvirtintą sąrašą. Kun. J. PA- KALNIŠKIS pamokslu metu paminėjo kun. Alfonso SVARINSKO pavardę ir už šį "nusi- kaltimą" turėjo aiškintis Plungės raj. vykdo- majam komitete.

Visas atlidų dienas valdžios pareigūnų bu- vo uoliai saugojamas Panų kalnas.

.x.x.x.x.

KĖDAINIAI. 1983 m. rugpiūčio 14 d., sekmadienį, Kėdainių parapijos tikintieji nuta- ré pėsti, kalbėdami ružančių, eiti į Jubiliejinių Atpirkimo metų iškilmes Josvainiuose (10 km.). Apie šią kelionę Kėdainių bažnyčios kle- bonas kun. Vaclovas RAMANAUSKAS iš anksto paskelbė iš sakyklos. Visa tai sužinoju- si, Kėdainių rajono valdžia įsakė vietiniams kunigams nedalyvauti šioje kelionėje, o tikin- tiesiems patarti į atlidus važiuoti mašinomis, mat, jų žodžiais tariant, prie pėsčiųjų gali pri- sišlėsti visokie pašaliniai ir "maldingą kelionę paversti politika".

Kėdainių raj. vyk. kom. pav. JUŠKEVI- ČIUS ir Josvainių apylinkės sekretorė GRŪ- DIENĖ, atnešė Josvainių parapijos klebonui kun. L. KALINAUSKUI pasirašyti įspėjimą, kad per atlidus (rugpiūčio 14 d.) nebūtų jo- kių eisenų už šventoriaus ribų. Kunigas po įspėjimu nepasirašė.

Nežiūrint įvairių išankstinių bauginimų, maldinga kelionė į Jubiliejinių Atpirkimo me- tų atlidus įvyko: tikintieji garsiai kalbėdami rožančių, lydimi saugumiečių ir autoinspekci- jos mašinų, pėsti atvyko į Josvainių bažnyčią.

KRAŽIAI (Kelmės raj.). Rugpiūčio mėn. 21 d. šv. Roko atlidų metu buvo minima 90 metų sukaktis nuo kruvinųjų skerdynių, kurias vykdė caro pasiūsti kazokai.

Pradžioje buvo ruožtasi minėjimą daryti 14 d. Tą dieną Kražiai buvo pilni saugumo ir milicijos darbuotojų. Kražių klebonas buvo perspėtas, kad joks minėjimas neįvyktų. Kle- bonui pasakius, jog "tai caro darbai ir visi mes juos smerkiame", saugumo darbuotojas paaikino, kad neapsimestų kvailėliu, nes "pats puikiai supranta, kad čia ta pati drus- ka".

Nepaisant visų saugumo pastangų, minėji- mas įvyko. Bažnyčioje, jaunimo vadovaujami, tikintieji apėjo Kryžiaus kelius, pagerbdami gynusių Kražių bažnyčią auką.

Po šv. Mišių kun. J. ZDEBSKIS keliais žo- džiais priminė tą baisų įvykį, kai upeliais lie-

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 anu. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6696

josi nekaltų žemaičių kraujas, nudažydamas Kražantės upelį.

Kun. J. ZDEBSKIS kalbėjo, kad ir šiais laikais persekiojama Bažnyčia, norima sunaikinti tikėjimą. Paminėjo naujuosius kankinius — kun. A. SVARINSKĄ ir kun. S. TAMKEVIČIŲ, kaip aukas už tikėjimą ir Bažnyčią. Po to maldininkai ėjo keliais apie bažnyčią tuo grindiniu, kuris prieš 90 metų buvo aplaistytas kankinių krauju.

Minėjimo pabaigoje į Kražantės upelį tikintis jaunimas nuleido iš žuvalo lapų nupintą vainiką.

DĖKOJAME UŽ AUKĄ

Š. m. rugsėjo 24 d. iš Bakalo lagerio, atsėdėjęs bausmę, į laisvę buvo paleistas inž. Vytautas VAIČIŪNAS. Prie lagerio garbingą kalinį pasitiko jo brolis ir jaunimas, atvažiavę iš Lietuvos. Tėvynėje sugrįžusį šiltai pasveikino jaunimas ir bičiuliai.

Inž. V. VAIČIŪNAS grįžo pavargęs, bet stipria dvasia. Lageris buvo bendro režimo, dėl nesvaros ir gausybės parazitų nuolatos kildavo epidemijos dezinterijos, kurių metu inžinierius vos išliko gyvas.

Šiuo metu V. VAIČIŪNAS gyvena Kaune.

.x.x.x.x

1983 m. liepos mėn. 27 d. Anastazas JANULIS iš Baraševio lagerio etapu buvo išvežtas į Permės persiuntimo punktą, iš kur, apiforminus dokumentus, liepos 29 d. buvo leista jam grįžti į Lietuvą. Grįžęs į Lietuvą, A. JANULIS apsistojo anksčiau gyventoję vietoje Kaišiadoryse. Rugsėjo 2 d., nuėjęs į Kaišiadorių raj., Pasų skyrių registruotis, Pasų stalo tarnautojas, matyt, iš anksto informuotas apie būsimą JANULIO apsilankymą, nusiuntė jį pas vedėją, o ši — į kriminalinės paieškos vyr. inspektoriaus kabinetą. Sutvarkęs dokumentus, vyr. inspektorius atvirai pareiškė, kad A. JANULIS būsiąs stebimas ir davė suprasti, kad nuo jo paties elgesio priklausys, ar jam bus uždėta administracinė priežiūra. Pasibaigus pokalbiui su inspektoriumi, A. JANULIS pas save pasikvietė saugumo viršininkas; kabinete su juo buvo dar vienas čekistas. Į primygtinai kartojamą klausimą, ar imsis ir toliau pagrindinio darbo, A. JANULIS paaiškino, kad tiek tardyme, tiek teisme į šį klausimą atsakęs, jog visada elgsis pagal savo sąžinę ir įsitikinimus, tą patį pakartoti ir šiandien, sugrįžęs iš lagerio. Saugumo viršininkas panorą įtikinti A. JANULIS, kad dėl blogų valstybės ir Bažnyčios santykių esą kalti kunigai ekstremistai; kunigus — Affonsą SVARINSKĄ ir Sigitą TAMKEVIČIŲ — bandė apkaltinti anti tarybinių pamokslų sakymu. Į bandymą "LKBK" ir kitus pagrindžio leidinius apšaukti šmeižikiškais. A. JANULIS pateikė visą eilę konkrečių faktų, kurių liudininku pats buvęs. Pasakojo, kad pats dalyvavęs Kalvių klebono kun. Z. NECUNSKO laidotuvėse ir savo akimis matęs, kaip karstas su velionio kunigo palaikais buvo vežamas iš Kalvių į velionio gimtinės parapijos kapines. Kaišiadorių raj. vykdomojo komiteto pareigūnų įsakymu vietiniai pareigūnai iš prieš šventorių esančios aikštės nuvarė net tris karstui vežti paruoštus — papuoštus sunkvežimius. (Vieną nuvarius, tikintieji, kol bažnyčioje vyko pamaldos, parūpindavo kitą...) Po pamaldų paaiškėjo, kad nėra su kuo vežti karstą. Nesant kitos išeities, karstą teko vežti kun. A. SVARINSKO lengvosios mašinos ba-

PRANEŠIMAS IŠ EURDPOS

PAVOJUS VAKARAMS, O NE RYTAMS

Sovietai norėtų be karo įsigalėti Europoje. Jų politikai talkina pacifistai — pareiškė M. Džilas

z Maskva nenori karo su Europa, bet nori padaryti ją nuo savęs priklausoma. Tai teigia jugoslavų sistemos kritikas Milovanas Džilas, atsakydamas į Vakarų Vokietijos dienraščio "Die Welt" klausimus.

Pirmiausia jis buvo paklaustas, kodėl Maskva nušovė Pietų Korėjos keleivinį lėktuvą. Džilas atsakė: Sov. Sąjungos sienų apsaugos priemonės yra nepaprastai griežtos. Jos kariškiai, sprenddami tuos reikalus, neturi tokios manevravimo laisvės, kaip Vakaruose. Kita priežastis — tai aplamai nesutinkama, kieta, siaura ir bendradarbiauti nelinkusi sovietinės vadovybės laikyena — sovietinės sistemos užsisklendimas ir atskyrimas. Tokie incidentai neišvengiami dėl Sov. Sąjungos izoliuotumo.

Į klausimą, kodėl Maskva taip ilgai delsė pripažinti, kad lėktuvas nušautas, Džilas taip aiškino: kad ir labai tragiškas civilinio lėktuvo nušovimas, tačiau pasaulis gali daugiau pasimokyti ne iš šio įvykio, bet iš sovietinės laikysenos. Sov. Sąjunga elgiasi kaip agresyvi didžioji galybė, kuri niekad neprisipažįsta padariusi betkokią klaidą.

Pastaruoju metu Andropovas davęs suprasti, kad jis sutiktų apriboti raketinę ginkluotę, tačiau ar jam rūpi nu-

gažinėje... Vaizdas buvo stulbinantis... Aki-vaidžią diskriminaciją, piktinančią ne tik tikinčiuosius, matė žmonės aet trijų rajonų, per kurių teritoriją teko važiuoti į numatytas kapines. Saugumo viršininkas bandė pateisinti įvykį, pavadindamas jį smulkiu nesusipatimu, vietinių organų persistengimu, tvirtino, kad kažkas už tai buvo nubaustas... Pokalbiui einant į pabaigą, čekistas įrodinėjo, kad Lietuva sovietiniais laikais yra labai daug pasiekusi, kad tikintiesiems pakankamai išleidžiama religinės literatūros ir panašiai, ir žmonės džiaugiasi laisvu prisijungimu prie Sąjungos. A. JANULIS priminė, kad ir šioj srityj jis yra gyvas liudininkas ir yra patyręs, kaip tada buvo balsojama, priminė deportacijas...

Matydamas, kad pokalbis nesiriša, saugumietis pasiteiravo, kaip A. Janulis žiūri į spaudoje publikuojamus straipsnius apie nuteis-tuosius, pvz. apie kun. A. SVARINSKĄ. A. JANULIS atsakė, kad į straipsnius apie kitus žiūrįs taip, kaip į straipsnį apie save, paskelbtą jį nuteisus, tai yra kaip grubią falsifikaciją faktų, stengiamąsi kuo labiau apšmeižti ir apjuodinti išgalvotais, nebūtais dalykais.

Atsiveikindami saugumiečiai išreiškė viltį, kad šis pokalbis nebūsiąs paskutinis. A. JANULIS savo ruožtu taip pat išreiškė viltį, kad jam neteks su jais pyktis dėl bereikalingų iškvietinėjimų,

siginklavimas? Šį klausimą Milovanas Džilas taip aiškino: Sov. Sąjunga negali nusigimkluoti, net jei to ir norėtų. Pirmiausia ją kursto vietnamiečiai, kubiečiai ir kiti įvairių šalių klientai. Sov. Sąjunga neatsisako savo tikslo įsigalėti Europoje. Todėl ji negali nusigimkluoti. Pats faktas, kad Andropovas pasiūlė sunaikinti dalį savo raketų, rodo, kad Europoje susidarė Sov. Sąjungai palankus jėgų santykis.

Be to, Džilo nuomone, Andropovas tokį pasiūlymą padarė tikrai dėl tvirtos JAV laikysenos. Tačiau Maskva nemano daryti jokių rimtų nuolaidų. Ji siekia tokios jėgų nelygybės, kad Europa pasidarytų priklausoma nuo Sov. Sąjungos. Tada Maskva padiktuos europiečiams savo politines ir ūkines sąlygas. Nuo Stalino laikų Sov. Sąjunga keičiasi, tapdama ekspansine karine galybe. Tai, be kita ko, atitinka ir jos vidaus sandarą: išsiplėtusios biurokratijos sistema, siekianti išsaugoti diktatūrą viduje, kaip ir ekspansiją išorėje. Sov. Sąjunga — tai uždara, labai smarkiai sukarinta visuomenė.

Dienraščio "Die Welt" korespondentas paklausė Džilą, ar Sov. Sąjunga turi menkystės kompleksą, manydama, kad jai reikia gintis? Toks klausimas Džilui atrodo ir klaidingas, ir naivus. Iš vienos pusės, taip mano tie, kurie nieko nenutuokia. Iš kitos pusės, tai atitinka naikurių vakariečių norą žūtibūt išvengti konflikto su Sov. Sąjunga. Čia išryškėja aiški Vakarų silpnybė: neryžtingumas, nepakankamas tikrovės suvokimas, nesugebėjimas suprasti Sov. Sąjungą.

Šiandien visiškai nebegalima kalbėti apie kokį nors Sov. Sąjungai grėsiantį pavojų ar jos apsupimą. Veikia atvirksčiai — Vakarams reikia gintis ir išsisukti iš nepalankios padėties. Šiuo metu Sov. Sąjunga braunasi į Artimuosius Rytus, Afriką ir Pietų Ameriką, kad ten užsitikrintų žaliavų bazines ir padarytų Europą bejėgę bei priklausomą.

Sov. Sąjunga nenori karo Europoje, bet nori Europą pavergti be karo. Pirmiausia ji norėtų įsiviešpatuoti Vokietijoje, o gal ir Balkanuose. Laimėjusi Vokietiją, Maskva visiškai įsigalėtų Europoje. Tuo pačiu išsispręstų ir Vokietijos padalijimas, kuris negali amžinai trukti.

Balkanai nėra tiek svarbūs ūkiškai, kiek strategiškai, kaip kelias Viduržemio jūron, Italijon ir Vidurio Europai atkirsti.

Todėl, Džilo nuomone, dabartiniai taikos sąjūdžiai Vakaruose yra trumparegiški ir be didelių perspektyvų. Iš tikrųjų jie remia sovietinę užsienio politiką. Pacifista ne tik padrasina

Kun. Pr. Gavėnas

SUSIPAŽINKIME SU ŠV. KAZIMIERU

ŠV. KAZIMIERAS — VENGRIJOS KARALIUS?

Taip. Kazimierui Jogailaičiui buvo skirtas Vengrijos sostas.

Jis tam jautė teisę iš tėvo, o dar daugiau iš motinos pusės. Ir tam buvo, ypač motinos, ruošiamas. Tatai buvo, sakytum, šeimos paveldėjimas.

Prieš keliolika metų vengrų ir čekų sostus buvo užvaldęs Jogailos sūnus, o Kazimiero dėdė, Vladislovas III. Bet jis kautynėse su turkais žuvo — dingo be žinios. Jo vietą būtų turėjęs užimti jo sūnus, jaunutis Postumas, Kazimiero motinos Elzbietos brolis. Bet tuo metu įsigalėjo turtingas didikas, kuris vengrų karaliumi pastatė narsų kovoje prieš turkus savo sūnų, Motiejų Korviną, kurį vengrų dalis pripažino savo karaliumi (1458 m). Bet karalienės Elzbietos akimis tai grobikas, uzurpatorius. Ir jį reikia nuverstti nuo sosto.

Čekijos soste jau sėdėjo Kazimiero brolis Valdislovas. Dabar tik reikėjo Vengrijoje nuo sosto nuverstti Korviną. Tatai turėjo įvykdyti dvylikametis Kazimieras.

Kazimieras Krokuvoj paskelbė karą prieš "uzurpatorių" Korviną. Ir 1471 m. spalio 2 dieną išėjo į karužę, lydimas 12.000 vyrų kariuomenės, kurioje buvo lenkų, lietuvių, totorių ir daug samdinių. Vyko atsiimti Vengrijos sosto.

Pradžioje žygis sekėsi gerai. Buvo daug vengrų didikų, kurie palaikė Kazimiero teises. Daugely vietų jau buvo iškabintas ir jaunojo Kazimiero — Vengrijos karaliaus herbas.

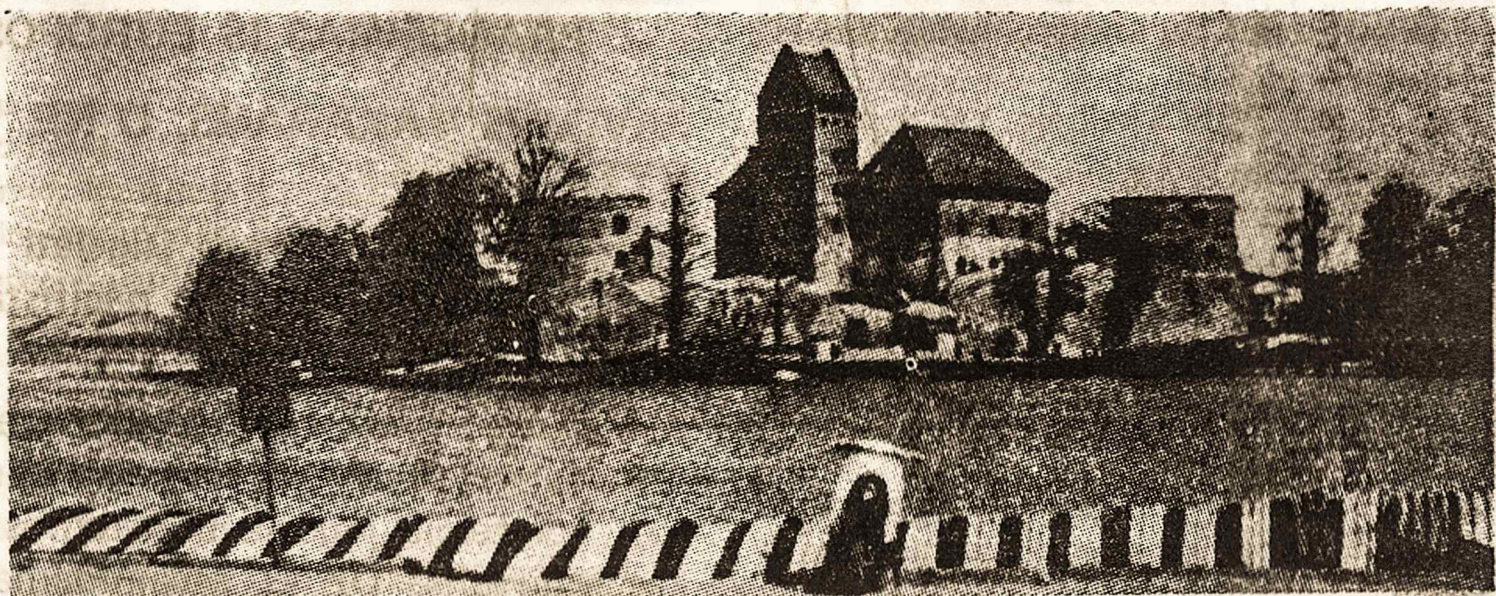
Buvo belikę tik apie 50 km nuo sostinės ir sosto.

Buvo tik laukiama sukilėlių prieš Korviną paramos. Bet kokia staigmena, kai prie Pesto, vietoj sukilėlių, pasirodė pats Korvinas su 16.000 kariuomene, laukdamas priešo puolimo.

Kazimiero kariuomenės vadai pabūgo — ir ėmė trauktis atgal. Kazimieras žiemai apsistojo Neutros pilyje. Ir rašė laiškus kaimynams kunigaikščiams, prašydamas pagalbos. Rašė ir pačiam imperatoriui Fridrichui — "labai brangiam giminaičiui", pasiryžęs, "saulei ėmsis daugiau šildyti ir pagerėjus sąlygoms karui, kovo mėnesį su kariuome-

Sov. Sąjungą tęsti ekspansinę politiką, bet ir žadina sovietinės vadovybės iliuzijas su taikos sąjūdžių pagalba susilpninti Vakarų. Vakarų tokos sąjūdžiai drąsina agresyviuosius gaivalus Sov. Sąjungos viduje, teigia jugoslavų sistemos kritikas Milovanas Džilas.

Lmb.

Atremontuotoji Trakų pilis
tų žuvęs ir Kazimieras.

ne grįžti į Vengriją" ir laimingai pabaigti pradėtą žygį. Tačiau, jis, kuris net tituluodavosi iš prigimties teisėtu vengrų karaliumi — "natus regni Hungariae naturalis dominus", turėjo, noroms nenoroms, atsisakyti karališko vainiko.

NUMATYTA LIETUVOS VALDOVU

Atitrūkęs nuo painių Vengrijos sosto rūpesčių, Kazimieras galėjo toliau tęsti nutrauktą mokslą ir rimtai galvoti apie ateitį. Mat, vyresniajam broliui, Vladislovui, atsisėdus Čekijos sostan, tėvas Kazimieras pradėjo ruošti savo įpėdiniui.

Norėdamas jį supažindinti su valdomais kraštais, jis imdavo jį savo kelionių palydovu ir pavesdavo jam kai kurias administracines pareigas. Žinome, kad septyniolikametis Kazimieras su broliu Jonu Albertu 1474 m. atvyko į Lietuvą. Keliavo jie tada žiemą per Rodomą ir Gardiną ir pakeliui į Vilnių medžiojo Beržų giriose, kur kitados medžiojo ir Kazimiero senelis Jogaila bei kiti Lietuvos valdovai. Kiek laiko tada jie išbuvo Lietuvoje nežinia. Sekančiais metais jie Vilniuje šventė Velykas, ir tėvas, kurį laiką ten gyvendamas, tvarkė valstybės reikalus. 1476 metų Kalėdas karalius su sūnumis atšventė Vilniuje ir čia pasiliko kelis mėnesius, nes 1477 metų Gavėnios laiku Kazimieras gyveno Trakuose. Paskui visi grįžo į Lenkiją, ir sekantais metais kovo mėnesį vėl abu broliai su tėvu buvo Lietuvos Brastoje. 1479 m. gruodžio mėnesį trys karaliai medžiojo Lietuvos miškuose ir Kalėdoms buvo sustoję Gardine. 1481 m. karalius su sūnumis vėl atvyko į Vilnių, ir, norėdamas nuraminti lietuvių nepasitenkinimą, kad neduodąs Lietuvai vietininko, sumanė ilgiau pasilikti. Tuo metu buvo ruoštas šamokslas prieš karalių, bet jis nepavyko. Šamokslui pasisekus, gal bū-

Kelionėse supažindinęs sūnų su Lenkija ir Lietuva, seimais ir valstybės valdymu, tėvas 22 metų Kazimierą įjungė į administracinį darbą. Jis jam pavedė kai kurias teismo, karo, izdo ir kanceliarijos pareigas. Tėvui dvejus metus gyvenant Vilniuje sūnus Kazimieras jį pavadavo Lenkijoje.

Tuo tarpu motina, karalienė Elzbieta, planavo ir sūnaus vedybas. Jam buvo numatyta ne betkokia, o imperatoriaus Fridricho III duktė.

Einant karaliaus pavaduotojo pareigą ir pasireiškę jauno karaliačio, kaip valstybininko gabumai. Dar kūdikystėje, budrios Kazimiero akys buvo pastebėjusios, kiek daug pinigų būdavo išleidžiama puotoms, kuriose nevisuomet būdavo užlaikomi krikščioniško padorumo principai. Dabar jis pastebėjo, kaip valstybės ždas tuštėdavo dėl jo valdytojų lengvapėdiškumo ir nesąžiningumo. Karalaitis pradėjo prižiūrėti, kad sunkiai surinkti valstybės pinigai nebyrėtų bereikalingai. Taip elgdamasis, Kazimieras netrukus savo sutaupytais pinigais pradėjo išpirkinėti tėvo užstatytus karališkus dvarus. Dvaro aplinkoje jis nepakenė moralės dėsnių laužytojų ir be pasigailėjimo šalino netikusius dvariškius. Karalaitis stengėsi sustabdyti pravoslavijos plitimą rytinėse provincijose ir pagerinti pašlijusius santykius su Roma dėl tėvo bičiuliavimosi su Čekijos husitais.

Tėvui grįžus į Lenkiją, 1483 m. gegužės mėn. Kazimieras atvyko į Vilnių ir tėvo vardu pradėjo dirbti kanceliarijoje registruodamas kvitus.

Tačiau nei karališko dvaro aplinka, nei valdžios pareigos neatitraukė Kazimiero širdies ir valios nuo to, kas svarbiausia. Jis mokėjo praktiškai duoti "kas ciesaui — ciesaui, o kas Dievo — Dievui".

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

Kazimieras, jausdamas palinkimą daugiau į asketinį gyvenimą, nepasitraukė tačiau iš viešojo gyvenimo, kaip tai darė kiti šventieji. Jis sugebėjo siekti šventumo ir daryti atgailą ten, kur mažiausiai tai įmanoma – karaliaus rūmuose. Nuo gausiai valgiais apkrauto stalo jis pakildavo nepasisotinęs, o po minkštu karalaičio drabužiu jo švelnų kūną raižė aštri ašutinė. Dažnai dienos bėgyje, atitrūkęs nuo žemiškų rūpesčių jis paskėsdavo gilioj maldoj. Naktimis besimeldžiant išsekdamas jėgos, dėl to neretai rytmetį rasdavo jį tarnai užsnūdusį asloje. Klaupėsi jis maldai prieš kryžiu, kad apmąstytų Išganytojo kančią, ir eidavo į bažnyčią aplankyti Kristaus Švč. Sakramente. Atsitikdavo, kad vidurnaktyje atrasdavo jį žmonės klūpantį prie uždarytų Vilniaus katedros durų.

Ypatingą meilę Kazimieras turėjo Dievo Motinai Marijai, kurios garbei jis kalbėdavo ir tą gražų jo karste atrastą himną "Omni nie dic Mariae".

Iš pat kūdikystės pamilo vargšus; ir stengėsi sumažinti jų vargus ir daromas skriaudas.

Taip kruopščiai bedirbant ir asketiškai gyvenant, pašlijo Kazimiero sveikata. Jam Vilniuje esant, stipriai pasireiškė džiovos ženklai, prieš kurią anais laikais daktarai buvo bejėgiai.

Patyręs apie baigiančią degti savo gyvenimo žvakę, jaunas karalaitis nenusiminė, tik dar sąžiningiau ėjo savo pareigas ir dar uoliau atlikinėjo savo dvasinio gyvenimo pratybas.

1484 m. pradžioje su motina ir broliu Jonu Albertu pasitraukė į Gardiną, kur taip pat buvo karaliaus pilis. Ir tenai, kovo 4 dieną, mirė, eidamas 26 metus.

(Bus daugiau)

A. Tyruolis

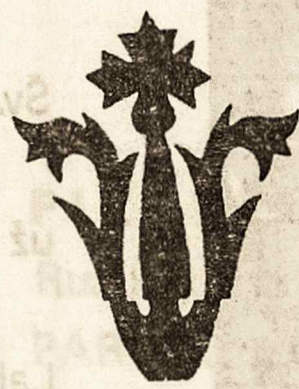
ŠV. KAZIMIERUI – LIETUVOS GLOBĖJUI

*Tėvynės mūsų Lietuvos Globėjau,
Kazimiere, šventasis karalaiti,
Tavin mūsų maldos ir dejonės aidai.
Užtarki ją, tiek sykių jai padėjęs.*

*Čia žemėj lelija skaisčia žydėjęs,
Duok mūs jaunimui tavo pėdom eiti.
Kad jis, pamildamas dorybių kraitį,
Vėl taptų tėviškės naujos grindėju.*

*Ak, kad sugrįžtume tave pagarbinti
Į seną Vilnių katedroj brangiojoj,
Kur auksto karste palaikai šventieji.*

*Ir kad, įveikę kūno audrą žvarbią
Ir stoję Viešpaties akivaizdoj šventojoj,
Įžengt galėtume, kur tu esi jėgęs.*

SVEIKINAME

gimtadienio proga savo darbštųjį ilgametį

pirmininką

ANTANA RUDI

širdingai jam linkėdami geriausios sveikatos ir laimės gyvenime.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

AMERIKOS PROFESORIUS PABALTIJOS KRAŠTUOSE

Stockholme, kur turėjo progos susitikti su Estijos ir Latvijos mokslininkais. Programoje buvo įrašyti kaip dalyviai ir trys lietuviai mokslininkai iš Lietuvos, bet nė vienas nepasirodė. Jų tarpe buvo ir Ingrida Korsakaitė, meno istorikė, prof. Kosto Korsako duktė. Pastarasis yra Lietuvos mokslų akademijos kalbos ir literatūros instituto direktorius. Paaiškėjo, kad 1981 m. Estijos mokslų akademija užleido kelias savo turimas vietas latviams ir lietuviams, bet 1983 m. estai atsisakė tai padaryti. Galbūt dėl to lietuviai ir negalėjo dalyvauti.

Iš tų pastabų matyti, kad visur slegia sovietinė ranka ir kad be jos leidimo niekas negali pajudėti, ypač reikaluose, kurie liečia ryšius su laisvuuoju pasauliu.

Asmeninė patirtis

Baigdamas savo pranešimą, prof. W. R. Schmalstiegas rašo:

"Asmeninė mano patirtis sako, kad reguliarius ryšys su kitais mokslininkais savo srityje yra būtinas, norint neatsilikti nuo raidos ir daryti mokslinę pažangą. Pasikeitimas mintimis konferencijos paskaitų diskusijose paaštrina turimas savas idėjas, o reikalas atsiliepti į kritiškas pastabas verčia mokslininką visuomet būti imlios minties. Juo platesni ryšiai, juo geriau".

Prof. W. R. Schmalstiegas sakosi dalyvavęs įvairiose tarptautinėse konferencijose, kur Sov. Sąjungos kalbininkai pateikė reikšmingų idėjų. Toliau jis rašo: "Aš manau, kad suinteresuotiems baltistika yra būtina patikrinti savo idėjas su žmonėmis, dabar gyvenančiais Baltijos respublikose, ir paklausti, ką jie mums turi pasakyti".

Abejonė

Tuo remdamasis, prof. W. R. Schmalstiegas mano, kad į baltistikos konferencijas reikia kvieisti ir Sov. Sąjungos okupuotų Baltijos kraštų mokslininkus.

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus
RESTORANAS VITUS
Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 Tel.441-6846
SÃO CAETANO DO SUL

Mintis yra svarstyti, tačiau amerikietis, matyt, ne per geriausiai orientuojasi sovietinės sistemos labirintuose, kur mokslas yra maišomas su propaganda. Ir vadinamieji sovietiniai "mokslininkai", atvykę į baltistikos konferencijas Š. Amerikoje, gali paskleisti ne tiek mokslo, kiek sovietų reikalaujamos propagandos. Tokie paskaitininkai tik sugadintų mokslinę rimtį, piršdami pridengtą marksizmą-leninizmą baltistikai. Šį pavojų eliminavus, klausimas atsistovėja visai kitoje šviesoje. S. B.

MILŽINAS SU MOLINĖM KŲJOM

Prof. T. Jono Sukacko, SJ žodis Vasario 16-tosios proga

Mes esame susirinkę į švento Juozapo lietuvių parapijos bažnyčią paminėti mums labai brangios sukakties – Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šešiasdešimt šeštųjų metinių. Kai Lietuva 1918 metais vasario 16 dieną buvo paskelbta Nepriklausoma valstybe yra istorinis faktas, nors kelių dešimčių metų praeities perspektyvoje atrodo kaip gražus seniai susapnuotas sapnas.

Lietuva išbuvo nepriklausoma dvidešimt dvejus metus, tai yra iki jį, per jėgą ir apgaule, Sovietų Sąjungos buvo okupuota ir 1940 metais liepos 14 ir 15 dienomis fiktyviu, melagingu balsavimu, neva pati laisvai įsijungė į Sovietų Sąjungą kaip lygiateisis narys šalia kitų respublikų. Tai gryna melagystė. Lietuva, vakarų kultūros kraštas, su rusų tauta nenorėjo turėti nieko bendra. Pati savarankiškai mokėjo tvarkytis ir progresuoti. Jau caro laikais užteko patirtos jungo ir vergijos.

Žinome savo tautos kalvariją: suėmimus, teismus, kalėjimus, masinius ištrėmimus į Sibirą ir kitus nesvetingus sovietų kraštus. Daugelis lietuvių galvą paguldė už tėvynę. Žuvo kelios dešimtys tūkstančių vien dėl to, kad jie buvo lietuviai katalikai. Valstybės tarnautojai,

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

mokytojai, studentai, moksleiviai, darbininkai, ūkininkai... nusikalto Sovietų Sąjungai, nes nepriklausomybės laikais nepriklausė slaptai veikiančiai komunistų partijai ir nėjo prieš valdžią.

Žydų tauta pranašo Jeremijo laikais buvo išstremta į Babiloniją. Dalis žydų žuvo savo tėvynėje, nemažai žuvo kelionėje į tremtį, bet nemažai jų Babilonijoje išliko ištikimi savo tikėjimui, papročiams ir neužmiršo savo kalbos. Istorijos įvykiai taip susiklostė, kad Babiloniją užkariavo persai, ir jų karalius Kyras leido žydams grįžti į savo tėvynę ir atstatyti Jeruzalę bei jų šventovę.

Tikėkime Dievo Apvaizda, kad mūsų tautai yra lemta atgauti nepriklausomybę. Visų mūsų laukia sunki kova su galingu priešu. Mūsų ginklai yra dvasiniai: malda, atgaila, geri darbai, užuojauta priešui ir jam atleidimas, nes mes ir mūsų kenčiantys broliai ir seserys Lietuvoje, esame pranašesni už mūsų tėvynės pavergėjus. Mes turime tai, ko jie neturi. Mes turime tikėjimą, meilę ir atleidimą priešui. Ši kova, galime sakyti, tai Dovydo kova su Galijotu. Filistinų milžinas rėmėsi savo stiprybe ir ginklais. Dovydas rėmėsi Galybių Viešpaties pagalba. Akmenuku pataikęs į kaktą nugalėjo milžiną.

Visi lietuviai, tiek gyvenantys Lietuvoje ir išeivijoje, visi mes esame pašaukti ir įpareigoti kovoti už mūsų tautos laisvę ir nepriklausomybę. Būkime tikri patrijotai ir katalikai. Nuoširdžiai ir be baimės išpažinkime savo tikėjimą, pagal jį ir gyvenkime. Vaikus ir jaunimą mokykite gražios lietuvių kalbos, kuri kalbininkų yra pripažinta viena iš seniausių Europos kalbų. Tegul čia gimę nesigėdina prisipažinti, kad jie yra lietuvių kilmės.

Lietuvoje žmonės kenčia ir kovoja už tikėjimą. Nepaisydamas sunkenybių iš valdžios ir partijos pusės, jaunimas lanko bažnyčias, dalyvauja choruose ir procesijose. Paklauskime save: ar mes kentėjome už tikėjimą? Ar valdžia čia ir kituose laisvuose kraštuose, kur veikia didesnės ar mažesnės lietuvių kolonijos, draudžia jaunimui aktyviai dalyvauti religiniame gyvenime, arba stoti į vienuolynus ir seminarijas, kaip Lietuvoje? Čia yra laisvė. Bet ten kur yra laisvė, jaunimas tolinasi nuo Dievo ir nekalvoja apie pašventimą Jo tarnybai.

Sukraskime ir pradėkime giliau gyventi krikščioniškąjį gyvenimą. Sekime

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

METINĖS MIŠIOS

Šv. Kazimiero parapijoj Kovo 11 dieną, 8 val.

MIŠIOS

už **A. A. T. JONĄ BRUŽIKĄ, SJ.**

metinių proga

Labdaros Ratelis visus kviečia Mišiose dalyvauti.

Lietuvos kariuomenė Nepriklausomybės laikais parado metu.

Švento Kazimiero pavyzdžiu. Skirkime daugiau laiko maldai, aukai bei susivaldymui, nesiliaukime gera daryti artimui. Nuoširdžiai ir nepaliaujamai maldaukime Viešpatį, kad mums duotų pašaukimų iš lietuvių jaunimo. Reikia kunigų ir vienuolių ne tik Lietuvai, bet ir mūsų kolonijoms išeivijoje. Švento Kazimiero metai tebūnie mums lyg ir pratęsimas išganymo ir dvasinio atsinaujinimo metų, tebūnie maldos ir aukos už pašaukimus metais.

Mūsų neramumas nyksta ir mes pakylam dvasia turėdami Marijos, apsireiškusios Fatimoje 1917 metais, užtikrinimą, kad bedievybės šmėkla ir bedieviškojo komunizmo kė lai bus pašalinti. Marija pažadėjo, kad baigsis budelių valdžia ir

Nuotrauka V. Augustino pavergtosioms tautoms išauš laisvės rytas. Marija tikrai prašė gyvenimo pataisymo ir pamaldumo į jos Nekalčiausiąją Širdį. Prašė kasdien kalbėti ražančių. Gal dėlto komunistai neapkenčia ražančiaus, jį atima iš suimtųjų ir apkaltintų kalinių, neleidžia turistams jį įsivežti, kad nepadovanotų giminėms bei draugams.

Pasitikėkime Dievo Apvaizda ir tikėkime, kad Viešpats tiek mūsų tautos, tiek kitų pavergtų tautų neapleis ir vieną dieną jas išvaduos. Komunizmas tai milžinas, bet su molinėmis kojomis. Vieną sykį jis sugrius, subyrės į šipulius, o iš po jo pakils tautos laisvam gyvenimui

• Namai be lietuviškos spaudos
— pilis be tautinės šviesos

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

1984 METŲ VASARŲ 16-TOJI

Flavijus Bacevičius

Liūdna mums minėti Nepriklausomybės Šventę, žinant kad daugelis mūsų brolių lietuvių, šiuo momentu sėdi kalėjimuose ir koncentracijos stovyklose... Daugelis jų nežino nieko apie mus, o katrie žino?? Ką jie dabar galvoja apie mus? Tikriausiai jie galvoja, kad mes ką nors darome, kad Lietuva būtų laisva, arba nors stengiamės išlaikyti "gyvą" Lietuvos vardą, mūsų kolonijoje, mūsų šeimose ir tarp mūsų draugų... Ar tikrai mes taip elgiamės? Ar tikrai galime jaustis lietuviais, ar tiktai mums įdomu dalyvauti šokių grupėje ar chore ir turėti draugų kurie visur su mumis dalyvauja? ...

Ką mes duodame nuo savęs dėl mūsų tėvynės, dėl mūsų brolių? Jie taip pat jauni kaip mes, mėgsta šokti ir dainuoti ir turėti draugų.

Šito neužtenka... Turime išlaikyti liepsną degančią mūsų širdyse. Turime jaustis lietuviais, kad ir gyvenant užsienyje. Mūsų šaknys ten, tolimoje žemėje, šimtai kilometrų nuo čia. Ta žemė stebūklinga, vienaip ar kitaip mus jungia. Niekada mes jos nematėme, niekada jos oru nekvėpavome, niekada nevaikštinėjome jos miškais pilnais medžių ir gėlių, niekada nesimaudėme jos upėse. Bet vistiek mes ją jaučiame mūsų širdyse, mūsų kraujuje.

Kas yra man Lietuva? — Mano Tėvynė, mano Žemė, kur gyvena mano broliai, bet jie negali būti laisvi kaip aš, jie negali dalyvauti Tautinių Šokių grupėje, negali skleisti senų tradicijų, arba dalyvauti chore ir važiuoti kur nors laisvai dainuoti su dideliu džiaugsmu, taip kaip aš su savo draugais.

Turime pasistengti truputį daugiau. Bėga metai, ir mes pastebime, kad baigia gęsti liepsna mūsų širdyse, arba būna užgniaužta dėl vienos ar kitos priežasties. Turime mūsų privatų gyvenimą, mūsų mokslą, mūsų darbą, mūsų šeimas. Bet negalime užmiršti, kad daug žmonių, kurių mes nepažįstame ir jie mūsų nepažįsta, laukia daug ko iš mūsų ir iš mūsų darbų.

Kad galėtume sustiprėti ir neleisti kad ši liepsna užgęstų, turime jungtis... Kartu būsime stipresni ir daugiau jausimės esant lietuviais. Turime daugiau skleisti mūsų tradicijas, daugiau kovoti, kad ateitų diena ir galėtume kartu džiaugtis su mūsų broliais lietuviais, laisvoje Lietuvoje.

Užtat, šią dieną, noriu visiems atidaryti akis, ne vien tik jaunimo, kad jeigu mes nesusijungime ir vienas kitam ne-

KAZIMIERINIO JUBILÉJAUS PROGA

São Paulo Valstijos Kultūros Departamentas

ištato

FILATELIJOS ir NUMIZMATIKOS PARODA

Rua Lituânia, 67 — Sąjungos-Aliança patalpose

PARODOS ATIDARYMAS: kovo (março) 11 d., 10,30 val.

PARODOS LANKYMAS: nuo 14 iki 18 val., kovo 11–18 dd.

Specialus pašto Antspaudas su ANO JUBILAR CASIMIRIANO

Verta ir lietuviams pagerbti šį brazilų valdžios prisidėjimą.

LANKYKIME IR ŠIA PARODA

padėsime, už kelių metų mes nebeturėsime priežasties čia susirinkti į Minėjimą. Esame maža saujelė, kuri kasdien vis mažėja. Turime vengti, kad per visą gyvenimą nesijaustumė kalti ir su sunkia sąžine, jeigu koku nors momentu lietuvių numirtų.

Junkime mūsų jėgas ir kovokime su visa širdimi ir meile, kad išlaikyti gyvą Lietuvos vardą su savo papročiais ir tradicijomis. Kur mes bebūtume, Lietuva ir mūsų brolių dvasia visada bus su mumis.

Mūsų brolių dvasia — kovojanti, ryžtinga, viltinga dvasia; mūsų nesuskaitomų kankinių dvasia, Eucharistijos karžygių dvasia — telydi mūsų žingsnius, mūsų planus, testiprina mūsų vienybę.

Dievas padeda ypač tiems, kurie patys save gelbi.

Ačiū už atidą.

DAR DĖL "LIANŲ LIEPSNOS"

Povilas Gaučys, APCA (Associação Paulista de Criticos de Artes) laureatas, rašo kun. Pr. Gavėnui: "Nuoširdžiai dėkoju Tamstai už laišką su tokia man malonia žinia. Ši premija man buvo visai nelaukta ir netikėta. Kaip matau, jeigu ne Tamstos interevencija, tai jos nebūtų buvę. Labai ačiū. (...)

Kartu su laišku, siunčiu LIANŲ LIEPSNŲ knygą, kurią prašau įteikti ponui H. Lošinskui su mano nuoširdžia padėka už iškovojimą man tos premijos. Prieš dvi dienas Tamstos vardu pasiunčiau 15 egz. LIANŲ LIEPSNŲ, knygos kaina — 10 dol.; bet atsižvelgdamas į Brazilijos finansinę būklę, jos kainą sumažinau iki 5 dol. Gautą už ją sumą skiriu "MŪSŲ LIETUVAI" paremti..

Mano paruoštoji ispanų poezijos antologija ATOGRAŽŲ SAULĖ praėjo kaip ir nepastebėta tose 18-koj šalių išskyrus tik, kad Venezuelos Karake ji buvo įteikta Venezuelos prezidentui. Jeigu nebūtų São Paule p. H. Alves, manau, panašiai būtų ir Brazilijoje.

Nevienas iš Povilo Gaučio išverstų ir į antologiją įtrauktų autorių su visu smalsumu nori pamatyti — ir kitam parodyti. — savo kūrinį toj jam taip tolimoj — Lietuvių — kalboj. Tad ir laukia

ateinant daugiau egzempliorių.

Taigi, Povilas Gaučys su savo LIANŲ LIEPSNA atvėrė lietuviams duris į brazilų poeziją ir, bendrai, literatūrą. O kas — ir kada — supažindins brazilus su lietuvių literatūros pasauliu? O juk tik nebūtų sunku. Jei kas imtų ir išverstų 2 — 3 puslapiukus į savaitę, metų gale jau susirinktų gan padori knyga. Ar nevertėtų kiek rimčiau apie tai pasvarstyti? (KPG)

SKAITYTOJAI RAŠO...

"Del A. Dutkaus straipsnių ML-voj, tai tiek gerai, kad jis rūpestingai surašė visus S. Pauloėjusius lietuvių laikraščius, nes kitaip niekas ir nežinotų. Tik jis nebūtų Dutkus, jeigu ta proga neišgirtų savo šmeižikiško BL "Aido" ir nesuniekitų kitų. O juk buvo koloniją demoralizuojantis savaitraštis" — Povilas Gaučys (buves S. Paule Lietuvos konsulas).

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Kazys KAIRYS	Cr.10.000,00
Antonia Pocius LAUCKIUS	Cr. 5.000,00
Ona TAMALIŪNIENĖ	Cr.15.000,00
Aleksas JASIŪNAS	Cr.10.000,00
Simone LAUCIS Pinto	Cr.10.000,00
Stepas NARUŠIS	Cr.10.000,00
Juozas VAIKŠMORAS	Cr.15.000,00
Armando TATARŪNAS	10.000,00
V. St. GIZAS	Cr. 5.000,00
Rev.Petras DAUGINTIS, SJ.	Cr.44.000,00
Viktorija BUTKIENĖ	Cr.10.000,00
Elena VIDMANTAS	Cr.10.000,00
Marija GORAUSKIENĖ	Cr.20.000,00
Vladas-Stasė STEPONAITIS	Cr.10.000,00
Jonas-Emilija VOSYLIUS	Cr.15.000,00
Ona URBONIENĖ	Cr.10.000,00
Marija REMENČIENĖ	Cr.10.000,00
Jonas CHOROCIEJUS	Cr.10.000,00

— IESKOMA

moteris, kuri galėtų prižiūrėti senyvą ir sergančią moterį. Skambinti poniai Julijai tel.274-2712.

BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAMONINGOS TAUTOS!

MŪSŲ ŽINIOS

SALĖS DARBAMS

aukojo Cr.20.000,00 PETRAS ŠIMONIS. Šimonių šeima yra jautri visokiems parapijos reikalams ir kiek galima prisideda darbu ar auka. Mieliems mūsų rėmėjams širdingas ačiū.

IŠ KANADOS

atvyko praleisti karnavalą su mumis solistas ANTANAS KEBLYS. Svečias gražiai pagiedojo solo per šv. Kazimiero jubilėjinių metų atidarymą S. Paulo Katedroj. Antanas Keblys koncertuoja po Kanadą ir šiaurės Ameriką. Kelionėje po P. Ameriką, lankėsi Argentinoj, kur dalyvavo Vasario 16-sios šventės minėjime Buenos Aires. Urugvajuj dalyvavo lietuvių pamaldose ir giedojo per mišias.

Svečias yra apsisotojęs šv. Kazimiero parapijoj. Sekmadienį, po mišiu Katedroj, pietavo VITUS lietuviškame restorane. Pirmadienį su Vera ir Jonu Tatarūnais buvo Lituanikoj. Iš S. Paulo svečias vyksta į Rio ir vėliau per Buenos Aires išskris į Montrealį.

LIETUVIŠKAS RESTAURANAS

Ne kartą esame girdėję kad S. Paulo didmiestyje yra įvairiausių tautų restoranų bet nei vienas lietuviškas. Štai, jau keli mėnesiai, veikia S. Caetano priemiestyje, Restaurante Vytas, kuriame galima pasiskaniuoti lietuviškų valgių, kaip virtinių, kugelių, košėlėnos, katlietų, cepelinų (jų reikia užsakyti iš anksto) ir net silkų. Restoranas nedidelis, bet jaukus. Jo savininkas Vytas Lukavičius, maloniai priima lietuvius, ir tenai galima išgirsti lietuviškos muzikos. Ten galima gauti ne tik lietuviškų bet ir kitų europietiškių valgių. Šis Restoranas lankomas ypač mūsų jaunimo. Atsilanko Nemuniečiai ir pereitą sekmadienį "Volungė" šventė savo sukaktuves. Kainos nebrangesnės kaip geresnio lygio restoranuose. Randasi arti Prefeituraos aikštės, R. Espirito Santo, 118 tel. 441.6846 — S. Caetano do Sul.

LIETUVIŲ KOLONIJOS JAUNIMO PAGERBIMAS

SOCIEDADE BRASILEIRA DE ESTUDOS MUNICIPALISTA EDUCAÇÃO E INTEGRAÇÃO ORDEM DO MÉRITO, šių metų kovo mėn. 30 dieną CARDEAL MOTTA TEATRO patalpose — Ipirangoje, savo ruošiamoje vakarieneje

LIETUVI

Ar jau susimokėjai solidarumo mokestį BLB-nei? Su šiuo įnašu tu paremsi lietuvišką veiklą ir lietuviybės išlaikymą šiame krašte ir dar tau bus pasiūstas "PASAULIO LIETUVIS".

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

STEPAS ir SALOMĖJA NARUŠIAI

Mieliam lietuviškos spaudos rėmėjam širdingai dėkojame ir linkime gausios Dievo palaimos.

Administracija

Šv. Kazimiero Parapijos KERMOŠIUS

JAU VISAI ČIA PAT: KOVO 30, 31 ir BALANDŽIO 1 d.

BUS VISOKIŲ ŽAIDIMŲ, PREMIJŲ TRAUKIMAS

LAIMĖS RATAS ir BINGAS

BUS LIETUVIŠKŲ ir KITŲ TAUTYBIŲ VALGIŲ

NUOŠIRDŽIAI KVIEČIAME IR LAUKIAME

dalyvauti pakvietė mūsų kolonijos TAU-TINĮ ŠOKIŲ ANSAMBLĮ "NEMUNAS", kuris bus apdovanotas puikiu CARLOS GOMES diplomu ir medaliu.

São Paulo Lietuvių kolonija, nežiūrint jau kitų toje dienoje esančių parengimų turėtų pagerbti savo jaunimą, dalyvaudami toje taip retai pasitaikančioje šventėje. Tuo parodysime, kad mes ne tik reikalaujame iš jaunimo, bet jo darbams talkinąme dalyvaudami asmeniškai ir sukeldami jiems ovacijas...

Lietuvos išgarsinimui ta pačia proga, pasirodys naujai kylanti meno pajėga ANTONIO RAMIRO TOLEDO. Jis pa-

"Mūsų Lietuvą" galima dabar nusipirkti spaudos kioske V. Zelinoj.

dainuos keleta lietuviškųjų liaudies dainų, kurias išmoko iš kanadiečio ANTONO KEBLIO plokštelės; viena daina jau nuskambėjo praeito mėnesio pabaigoje. RADIO MULHER programoje, jurnalistito PETRUCIO MELLO vedamoje.

Be to, žinotina visiems, kad šių iškilnių eiga bus filmuojama CINE FOTO KRONIKAI.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Elzbieta VAIČAITIENĖ	Cr.10.000,00
Mikasė GREIČIUS	Cr. 5.000,00
Anelė KALVINSKAITĖ	Cr.10.000,00
Ona Lisauskaitė LESSA	Cr.11.000,00
Alfonsas LISAUSKAS	Cr.11.000,00
Elena AŽUOLAS	Cr.15.000,00
Elizabeth STEPONAVIČIUS	Cr.15.000,00

PONTIFÍCIA UNIVERSIDADE CATÓLICA DE SÃO PAULO — PUC

CURSO DE LINGUA E CULTURA LITUANA

Lituano 1 — Básico

Lituano 2 — Adiantado

Início — 17 de março de 1984

Aulas aos sábados — Das 9 às 12 horas

Cada semestre: 45 horas-aula

Custo: na matrícula: Cr\$. 10.000,00

Na metade do curso: Cr\$. 10.000,00

Exige-se diploma de 2º grau ou prova de o estar cursando.

VAGAS LIMITADAS

PUC — LITUANO

Inscrições e Informações:

R. Min. Godoy, 1029 - 3º and. s/334 — Perdizes

Horário: — 9:30 às 11:30 — 13:30 às 17,30 — 19:30 às 21:00.